

Ofiary uwielbienia

**Kluczowy werset: "Przez niego tedy składajmy Bogu ofiarę uwielbienia ustawicznie, to jest owoc warg naszych, dziękując imieniu jego".
Hebrajczyków 13:15**

**Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Hebrajczyków 13:12-21**

W dzisiejszej lekcji apostoł Paweł mówi zarówno o poświęceniu i służbie Jezusa, jak i o służbie Jego naśladowców - Kościoła. Czyniąc to, apostoł nawiązuje do służby i ofiar izraelskiego Przybytku, szczegółowo opisanych w Księgach Wyjścia i Kapłańskiej. Paweł stwierdza: "Mamy ołtarz, z którego nie mają prawa jeść ci, którzy służą przybytkowi. Ciała tych zwierząt, których krew jest wnoszona do świątyni przez najwyższego kapłana za grzech, są palone poza obozem. Również Jezus, aby mógł uświęcić lud własną krwią, cierpiał poza bramą. Wyjdźmy więc do Niego poza obóz, niosąc Jego hańbę". - Hebr. 13:10-13

Paweł kontynuuje, jak zapisano w naszym kluczowym wersecie, zachęcając naśladowców

Jezusa do ciągłego składania Bogu "ofiary uwielbienia". Dalej opisuje tę ofiarę jako "owoc warg naszych, które dziękują imieniu jego", a następnie dodaje: "Czynić dobrze i przekazywać nie zapominajcie, bo w takich ofiarach Bóg ma upodobanie". - wersety 15,16

Te słowa apostoła przypominają nam o kadzidle, które było posypywane na węgle złotego ołtarza kadzenia w Przybytku, dając słodki zapach, który przenikał do Miejsca Najświętszego, reprezentując obecność Boga. (Wyjścia 30:1-8). Z pewnością ofiary uwielbienia, nasze usta dziękujące Bogu, czyniące dobro i komunikujące się między sobą, są jak kadzidło, słodki zapach dla naszego Niebiańskiego Ojca. W innym miejscu Paweł mówi o takich ofiarach jako o "wonności słodkiej, ofierze przyjemnej, miłej Bogu". - Filipian 4:18

Mówiąc o innym aspekcie naszego tematu, apostoł napisał: "Albowiem umarłszy [Jezus], raz umarł dla grzechu. (...) Podobnie i wy uważajcie siebie za umarłych dla grzechu". (Rzymian 6:10,11). Cieszymy się, że Paweł przypomina nam, że nasze umieranie dla grzechu jest kwestią uznaną, ponieważ wciąż jesteśmy niedoskonalimi w ciele. Jednak ze względu na przypisanie krwi Jezusa w naszym imieniu, mamy boski autorytet do uznania naszej ofiary i służby za "świętą, przyjemną Bogu". - Rzymian 12:1

Jest to wspaniały przywilej i wysoki zaszczyt, do którego zostaliśmy zaproszeni, i tylko wtedy, gdy mamy wiarę, by wierzyć, że krew Chrystusa czyni naszą ofiarę możliwą do przyjęcia, jesteśmy w stanie docenić rzeczywistość tej błogosławionej części, jaką mamy w boskim programie pojednania. Możemy wierzyć, tak jak czynił to Paweł, że chociaż "sami z siebie nie jesteśmy dostateczni, abyśmy o sobie cokolwiek sądzili, lecz dostateczność nasza jest z Boga" (2 Kor. 3:16), to jednak nie możemy wierzyć, że jesteśmy dostateczni. (2 Koryntian 3:5). Możemy przyjąć zapewnienie, że nasze Adamowe niedoskonałości są przykryte szatą Chrystusowej sprawiedliwości i w ten sposób jesteśmy akceptowani przez Boga jako przyszli członkowie jednego ciała Chrystusa. - Izajasza 61:10; Filipian 3:9; 1 Koryntian 12:12,27

Bądźmy zatem codziennie zaangażowani w służbę i poświęcenie dla Boga, Jego sprawy prawdy i sprawiedliwości oraz naszych współbraci w Chrystusie. Bądźmy również zaangażowani w głoszenie "ewangelii królestwa" biednemu, wzdychającemu stworzeniu tego świata. (Mateusza 24:14). "Albowiem z takich ofiar Bóg ma upodobanie". W ten sposób nasza "ofiara uwielbienia" przyniesie cześć i chwałę naszemu

kochającemu Ojcu Niebieskiemu i Jego Synowi,
Chrystusowi Jezusowi, naszemu Panu.